

۱۰۳_ تعلیم اطفال و پرورش کودکان اعظم مناقب عالم انسان و جاذب الطاف و عنایت حضرت رحمان زیرا اس اساس فضائل عالم انسانیت و سبب تدرج باوج عزت جاودانی چون طفل در کودکی تربیت شود مانند نهال در جویبار علم و دانش بعنایت باغبان گلشن احدیت از زلال معانی بنوشد و البته پرتو شمس حقیقت گیرد و بشعاع و حرارتش در گلشن وجود طراوت و لطافت بی‌نهایت یابد پس ادیب باید طبیب باشد یعنی اطفال را تعلیم دهد و اخلاق را تعدیل نماید علم و دانش آموزد و بخلق و خوی ربانی پرورش دهد طبیب اخلاق باشد تا ابناء آفاق را از علل و امراض روحانی معالجه نماید اگر در این مورد عظیم همت جلیله مبذول شود عالم انسانی زینت دیگر یابد و نورانیت دیگر حاصل نماید جهان ظلمانی نورانی شود و عالم امکانی بهشت جاودانی گردد حتی دیوان فرشتگان شوند و گرگان شبان اغنام گردند و کلاب غزالان بر وحدت شوند و درندگان چرندگان شوند و مرغان تیز چنگ خوش نغمه و آهنگ گردند زیرا حقیقت انسانیه خط فاصل بین الظل و النور و مجمع البحرین و نهایت قوس نزول است لهذا استعداد جمیع مراتب دارد بتربیت اکتساب فضائل کند و از عدم تربیت در اسفل درجات نقائص ماند هر طفلی ممکنست که سبب نورانیت عالم گردد و یا سبب ظلمانیت آفاق شود لهذا باید مسئله تربیت را بسیار مهم شمرد و اطفال را از کودکی از پستان محبت الله شیر داد و در آغوش معرفت الله تربیت نمود تا نورانی گردند رحمانی شوند علم و دانش آموزند و خلق و خوی فرشتگان یابند حال چون شما باین خدمت مقدسه معین شده‌اید البته باید نهایت همت مجری دارید تا آن مدرسه بجمیع شئون و مراتب شهیر آفاق گردد و سبب عزت کلمة الله شود